

ת"פ 62991/10/18 - מדינת ישראל נגד סעיד נעמאן

ת"פ 62991-10-18
05 בינואר 2020

בית המשפט המחוזי ירושלים
לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
;בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשמים

סעיד נעמאן

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 333 בצירוף סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

כתב האישום והסדר הטיעון:

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בהסדר, ביום 8.10.2018 בסמוך לשעה 18:50, התפתחה קטטה בכביש בית לחם שבואדי קדום בירושלים, בה נטלו חלק עשרות מבני משפחות נסאר מהצד האחד, ומשפחת עבאסי מהצד השני, זאת על רקע ויכוח שהתגלע בין ילדי המשפחות כחצי שעה קודם לכן. במהלך הקטטה היכו המתקוטטים זה את זה באגרופים, בבעיטות, ובאמצעות אלות וסכינים. במהלך הקטטה אף נהרג עבד אלגואד עבאסי.

הנאשם, שהנו בן למשפחת עבאסי, השתתף בקטטה לאחר שהצטייד בחפץ חד, ואף נדקר במותנו השמאלית במהלך הקטטה, על ידי נור נאצר, שהינו בן למשפחת נאסר.

במהלך הקטטה, כאשר עמדו במרחק מה מיתר המתקוטטים, התעמת הנאשם עם מפ"נ, שהינו בן למשפחת נסאר (להלן: "המתלונן"), אשר השתתף קודם לכן בקטטה, ובעוד אחר מבני משפחת עבאסי החזיק בשתי ידיו של המתלונן מאחורי גבו, דקר הנאשם את המתלונן דקירה עמוקה בבטנו באמצעות החפץ החד.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרם למתלונן חתך עמוק באורך כ- 4-3 ס"מ, והוא נזקק לטיפול רפואי בבית חולים, שכלל זריקות, סיכות ואף הומלץ על ניתוח אשר המתלונן סירב לו.

בכך גרם הנאשם לאחר חבלה חמורה שלא כדין, באמצעות נשק קר.

3. בהסדר הטיעון הוסכם כי הנאשם יודה בעובדות כתב אישום מתוקן ויורשע בעבירות המיוחסות לו; כי המאשימה

תעתור לעונש של 40 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן; וההגנה חופשית בטיעוניה לעונש.

תסקירי שירות המבחן:

4. על פי האמור בתסקיר שירות המבחן מיום 24.9.2019, הנאשם בן 24, רווק, שוהה במעצר באזוק אלקטרוני בבית סבו בשכונת ראס אל-עמוד. בתסקיר התייחסות למשפחת המוצא של הנאשם. לדברי הנאשם, המשפחה מתמודדת עם קשיים כלכליים ומגורים בצפיפות, והוא כבן בכור לקח על עצמו אחריות בדאגה לאחיו וסיוע בפרנסת המשפחה. צוין כי הנאשם עזב את הלימודים לאחר 10 שנות לימוד והשתלב בעבודה. בהמשך השלים לימודיו וקיבל תעודת בגרות חלקית, למד הנהלת חשבונות במכללה במשך שנה וקיבל תעודה (שלא הוצגה). לדבריו עד למעצרו עבד בעבודות מזדמנות ולאחר מכן במשך כשנתיים בתחום ההסעות.

הנאשם שיתף כי סובל מפצע בגופו לאחר שנדקר בקטטה, וכי באירוע היה עד למות גיסו. לדבריו חווה טלטלה בעקבות האירוע.

לגבי העבירה, הנאשם הודה במיוחס לו וטען כי פעל מתוך הגנה עצמית. לטענתו נטל חתיכת ברזל ממקום הקטטה, בה עשה שימוש בדקירה. הנאשם טען כי תחילה הוא נדקר, ולאחר מכן ראה את המתלונן בא לדקור אותו, ובתגובה דקר הוא את המתלונן.

לפני שירות המבחן הוצג מסמך "עטווה" לפיו משפחת נסאר שילמה כספים למשפחתו של המנוח ולמשפחות הפצועים מבני משפחת עבאסי, כולל למשפחתו של הנאשם. כמו כן, הוסכם כי בני משפחות פדל נסאר וסובחי נסאר יעזבו את שכונת מגוריהם. שתי המשפחות התחייבו לשמור על רגיעה ביחסים במשך שנה.

בתסקיר התייחסות לטיפול שקיבל הנאשם במסגרת צו פיקוח מעצרים.

על פי האמור בתסקיר, שירות המבחן התרשם כי הנאשם בחור צעיר המגלה דאגה ואחריות כלפי משפחתו, בהיותו בן בכור; כי גילה יציבות במסגרות החיים השונות; וכי מעצרו וההליך המשפטי הוו גורם מרתיע עבורו. צוין כי לגבי האירוע טען הנאשם כי פעל מתוך הגנה עצמית, תוך שניסה לטשטש ולצמצם את התנהלותו האלימה כמתואר בכתב האישום המתוקן. שירות המבחן התרשם מקושי בשליטה וריסון עצמי. עוד התייחס שירות המבחן לכך שהסכם העטווה הביא לרגיעה שהחזירה את האיזון שהופר.

בסיכומי של דבר, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מרוכז בעצמו, מקבל אחריות חלקית למעשיו, ומתקשה לראות את הפגיעה במתלונן. לפיכך לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית והמליץ על ענישה הרתעתית מעמידת גבול. כן הומלץ כי במידה שייגזר על הנאשם מאסר בפועל, יילקחו בחשבון גילו הצעיר והיעדר עבר פלילי. בנוסף הומלץ על מאסר על תנאי, התחייבות ופיצוי.

5. נוכח טענות של ב"כ הנאשם כי האמור בתסקיר לא משקף את עמדת הנאשם, התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר משלים.

בתסקיר מיום 29.10.2019 חזר שירות המבחן על הדברים ולא בא בהמלצה טיפולית.

עמוד 2

ראיות לעונש:

6. מטעם הנאשם העידו בעניין העטווה והסולחה מר מוסא עבאסי, מוכתר סילוואן, ומר מהראן שוויקי, נציג משפחת המתלונן בסולחה. לדבריהם, מזה שנה שומרים הצדדים על ההסכמות, והמגעים לסולחה נמצאים בשלב מתקדם. כן הוגש כתב העטווה מיום 13.10.2018, הכולל תשלומים והגלייה של חלק מבני משפחת נסאר.

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש:

7. ב"כ המאשימה טענה כי העבירה של חבלה מחמירה בנסיבות מחמירות, בה הורשע הנאשם, פוגעת בערך של קדושת החיים ושלמות הגוף, ובביטחון הציבור. לדבריה, בית המשפט העליון התייחס לצורך בענישה הולמת בעבירות דומות. במקרה זה ישנן, לדברי ב"כ המאשימה, נסיבות מחמירות, ובהן הצטיידות הנאשם בחפץ חד, וכניסתו של הנאשם לקטטה פעילה כשהוא מצויד בכלי החד, הצטיידות שגורמת כמעט בוודאות לפגיעה בגופו של אחר, כפי שקרה במקרה זה. כן התייחסה לנסיבות מחמירות של מעשה הדקירה אותו ביצע הנאשם במתלונן, כאשר אחר מחזיק את המתלונן כך שלא יכול היה להתגונן או להימלט מהמקום. עוד הפנתה לתוצאות הדקירה - חתך עמוק בבטנו של המתלונן.

לפיכך ביקשה לקבוע כי מתחם עונש ההולם נע בין 3 ל- 5 שנות מאסר, בנוסף למאסר על תנאי ופיצוי.

לגבי מיקום הנאשם בתוך המתחם, התייחסה ב"כ המאשימה להודאתו של הנאשם; לחיסכון בזמן שיפוטי; לגילו הצעיר יחסית של הנאשם בעת האירוע ולהעדף עבר פלילי. כן ציינה כי הנאשם ביצע את המעשה לאחר שהוא עצמו נפגע בקטטה, ולאחר שבאותו אירוע, בשלב מאוחר יותר, איבד את גיסו. עוד הפנתה לאמור בתסקיר, לפיו לקיחת אחריות של הנאשם היא, לדבריה "מעט גבולית", ולהמלצת שירות המבחן.

לפיכך טענה כי יש למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם, ולגזור עליו מאסר בפועל למשך 40 חודשים, מאסר על תנאי ותשלום פיצוי למתלונן.

8. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בתיק בהיקף נרחב, וכי הודאתו של הנאשם חסכה בזמן שיפוטי ובמשאבים של המערכת. לדבריו, מתחילת הדרך קיבל הנאשם אחריות למעשיו וביקש להימנע משמיעת ראיות, שהייתה מלבה את האש בין הצדדים ופוגעת בניסיונות להסדרת היחסים ביניהם. ב"כ הנאשם טען כי מכתב האישום המתוקן בהסדר עולה שני הצדדים תרמו לאירוע, אשר השתתפו בו עשרות אנשים בקטטה רבת משתתפים. רבים מהמשתתפים הצטיידו באלות ובסכינים, ואף המתלונן נטל חלק באירוע. לדבריו לא ברור מדוע בסופו של דבר הגישה המאשימה רק שני כתבי אישום, אחד לכל צד, והתעלמה מחלקם של אחרים, שהיה גדול מזה של הנאשם. לדבריו יש לתת לכך משקל בקביעת עונשו של הנאשם.

לגבי חלקו של הנאשם באירוע, טען כי הנאשם נקלע לקטטה המונית, במהלכה הראשון שהותקף היה אחיו הקטן, ואף הוא נדקר במהלכה. הנאשם אמנם הצטייד בחפץ חד, אך לא בתחילת האירוע אלא דקות ספורות לפני הפגיעה.

מדובר בבחור צעיר בן 24, ללא הרשעות קודמות, אשר האירוע הנדון היה המפגש הראשון שלו עם רשויות אכיפת החוק. מדובר בנאשם ממשפחה קשת יום, אשר פנה לעבוד ולסייע בפרנסת המשפחה. אין חולק על כך שהנאשם טעה

בשיקול דעתו, אך יש להתייחס לאירוע בכללותו.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם היה עצור במשך למעלה מחודשיים, מעצר ראשון שהיווה חוויה טראומטית עבורו, וחידד את גבולות המותר והאסור. לאחר מכן שהה הנאשם במשך למעלה משנה במעצר באזוק אלקטרוני.

לגבי תסקיר שירות המבחן ציין כי מהתסקיר עולה שהנאשם התייצב לכל המפגשים שהיו בעניינו והשתתף בקבוצות טיפוליות. כאשר לא הגיע לטיפול, היה הדבר בשל עיכוב במתן אישור בשל האיזוק האלקטרוני.

לטענת ב"כ הנאשם, בקביעת המתחם יש להתחשב בנתוני האירוע; בכך שמעורבים רבים לא הועמדו לדין; בכך שהמתלונן נפצע אך בסופו של דבר לא נדרש לניתוח; ובפסיקה הנוהגת. לפיכך ביקש לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין מספר חודשי מאסר לריצוי בפועל.

אשר לעונש בתוך המתחם, הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן לגבי הליך טיפולי שעבר הנאשם, ולכך שהנאשם, לדבריו "ריצה כבר חודשיים מאחורי סורג ובריח והוא מצוי במעין מעצר לכל דבר ועניין". לפיכך ביקש להסתפק בעונש צופה פני עתיד, לצד המשך טיפול במסגרת שירות המבחן.

9. הנאשם הוסיף כי הוא מצטער על כל מה שקרה, הוא יודע כי טעה, ומבקש את רחמי בית המשפט.

מתחם העונש ההולם:

10. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, העקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה: **"קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו"** (סעיף 40ב). עקרון ההלימה משמעו מתן דגש לעקרון הגמול על מעשה העבירה, כאשר הנסיבות האישיות מהוות שיקול רק לאחר מכן, בקביעת העונש בתוך מתחם הענישה.

קביעת מתחם הענישה נעשית בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג).

11. בראש ובראשונה יש להתייחס לעונש שקבע המחוקק לצד העבירה בה הורשע הנאשם -

לעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, נקבע עונש מאסר של 14 שנים.

12. לצד הענישה שקבע המחוקק יש להתחשב כאמור במדיניות הענישה הנהוגה.

לעניין זה הציג כל אחד מהצדדים פסיקה, כשפערי הענישה ביניהם גדולים.

המאשימה הפנתה לע"פ 7287/13 סאד סידאוי ואח' נ' מדינת ישראל (23.9.2014), שם נגזרו עונשי מאסר בפועל

של 30 חודשים לנאשם 1, שנעדר עבר פלילי, ו- 36 חודשים, לנאשם 2, שלחובתו עבר פלילי, בגין אירוע תקיפה רב ממשותפים, במהלכו בין היתר דקר נאשם 1 את המתלונן במברג שאורכו 30 ס"מ וגרם לו לפצע חודש בבית החזה, כאשר נאשם 2 אוחז במתלונן כדי למנוע התנגדותו.

ב"כ הנאשם הפנה לע"פ 5794/13 מדינת ישראל נ' חליל שיכה (2.4.2014) - על המשיב נגזר עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, לאחר שהורשע בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות כשהעברין נושא נשק קר, בשל כך שדקר את המתלונן במספרים בחלקי גוף שונים, והמתלונן נזקק לניתוח כירורגי - ערעור המדינה בעניין המאסר בפועל נדחה; ת"פ (מחוזי חיפה) 51486-05-14 מדינת ישראל נ' מאליק מוראד (4.12.2014) - הנאשם הורשע בחבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לאחר שהכה את המתלונן ודקר אותו בחלקי גוף שונים באמצעות חפץ חד. למתלונן נגרמו חתכים בגופו והוא נזקק לאישפוז. על הנאשם, שלחובתו הרשעות קודמות, נגזר עונש מאסר בפועל למשך 18 חודשים; ע"פ 1545/15, 8993/14 מדינת ישראל נ' פלוני ואח' (8.2015..9) - המשיבים הורשעו בחבלה ופציעה בנסיבות מחמירות, משיב 3 הורשע גם באיומים. מדובר באירוע במהלכו הוכה המתלונן במוט ברזל ובאלת בייסבול. בית המשפט העליון החמיר בעונשו של משיב 2 והעמידו על מאסר בפועל למשך שמונה חודשים, וכן החמיר בעונשו של משיב 3 וגזר עליו מאסר בפועל למשך שישה חודשים.

13. לעניין הערך החברתי שנפגע מהעבירה - הערכים המוגנים בעבירה זו הם הגנה על קדושת החיים, שלמות הגוף ועל ביטחונו האישי של כל אדם.

על חומרתן של עבירות אלימות ועל הצורך בביעורן, ראו למשל ע"פ 6971/13 אשר עמרן נ' מדינת ישראל (23.9.2014):

"כבר נלאינו מלחזור ולהתריע על התופעה, אשר הולכת ומתרחבת בעיקר בקרב צעירים, של יישוב מחלוקות וסכסוכים, בדרך כלל בעניינים של מה בכך, תוך שימוש בנשק קר או חם. זוהי תופעה שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עמה, והדרך להתמודד, עם תופעה זו, שפשתה בחברה בישראל לכל גווניה וצורותיה, הינה באמצעות ענישה קשה ומרתיעה".

14. אשר לנסיבות הקשורות בעבירה -

במקרה זה מדובר בקטטה המונית בה השתתפו בני משפחתו של הנאשם מצד אחד, ובני המשפחה היריבה מן הצד השני, כאשר המתקוטטים מכים זה את זה באגרופים, בבעיטות ובאמצעות אלות וסכינים. הנאשם יכול היה שלא להשתתף בקטטה, אך הוא בחר להשתתף בה, ואף הצטייד בחפץ חד ועשה בו שימוש, ובכך נסיבה מחמירה מבחינתו של הנאשם. נסיבה מחמירה נוספת נוגעת לנסיבות דקירתו של המתלונן - אחד מבני משפחתו של הנאשם החזיק במתלונן בשתי ידיו מאחורי גבו, ובמצב זה, כשהמתלונן אינו יכול להתגונן או להימלט מהמקום, דקר אותו הנאשם דקירה עמוקה בבטנו באמצעות החפץ החד. מבחינת הנסיבות הקשורות בעבירה, יש להתייחס לקולה לכך שגם הנאשם נדקר, ולכך שבמהלך אותה קטטה ניטלו חייו של גיסו של הנאשם.

יצוין כי טענות שונות שהעלו הנאשם וסנגורו, בין היתר טענה של הנאשם לפני שירות המבחן להגנה עצמית, או טענה

של הסגור בטיעונים לעונש להצטיידות בחפץ החד דקות ספורות לפני האירוע, אין תואמות את כתב האישום, טענות אלה לא הוכחו, הן נוגדות את הסדר הטיעון ולא תילקחנה בחשבון בגזר הדין, אלא ככל שהן עולות בקנה אחד עם נוסח כתב האישום המתוקן בהסדר הטיעון.

אשר לטענה לפיה כנגד רבים מהמעורבים באירוע לא הוגשו כתבי אישום, וכי יש בכך כדי להביא להקלה בעונשו של הנאשם - לא הוכח כי היו בידי המדינה ראיות במידה מספיקה להגשת כתבי אישום נגד אחרים, ולפיכך אין בטענה זו כדי להקל בדינו של הנאשם.

ובנוגע לנזק שנגרם - כאמור, כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרם למתלון חתך עמוק באורך כ- 3-4 ס"מ, והוא נזק לטיפול רפואי בית חולים, שכלל זריקות, סיכות ואף הומלץ על ניתוח אשר המתלון סירב לו. לא הובאו ראיות לגבי מצבו של המתלון כיום.

15. בהתחשב במכלול השיקולים כמפורט לעיל, בהתחשב בפסיקה הנוהגת ולאור מהות העבירה ונסיבותיה, אני קובעת את מתחם הענישה במקרה זה בין 25 ל- 50 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש המתאים:

16. לזכותו של הנאשם יש להתחשב בגילו הצעיר; בכך שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק; וברקע לאירוע - קטטה רבת משתתפים, במהלכה הנאשם עצמו נדקר וגיסו מצא את מותו. כן יש להתחשב בהודאתו של הנאשם, שיש בה קבלת אחריות למעשיו, אם כי שירות המבחן ראה בכך קבלת אחריות חלקית. עוד יש להתחשב בשיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן בהיותו בפיקוח מעצרים; בתקופה של כחודשיים בה שהה הנאשם במעצר של ממש; ובכך ששהה במעצר בפיקוח אלקטרוני במשך כשנה. עוד יש להתחשב במידה מסוימת בכך שהצדדים הגיעו להסכם עטווה ובשטח חלה רגיעה. בנסיבות אלה, יועמד עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה.

17. נוכח האמור לעיל, אני גוזרת דינו של הנאשם כמפורט להלן:

א. מאסר בפועל למשך 25 חודשים, בניכוי תקופת מעצרו מיום 9.10.18 עד 17.12.18.

ב. מאסר על תנאי של 8 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור, בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. הנאשם ישלם פיצוי למתלון בסך 7,500 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

המאשימה תודיע למתלון תוכן גזר הדין.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, ח' טבת תש"פ, 05 בינואר 2020, במעמד הצדדים.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**